

således at implicerede tredjemænd kan meddele deres bemærkninger til den pågældende aftale. Indgiver medlemsstaterne eller implicerede tredjemænd ingen klager, og meddeler Kommissionen ikke inden for en fastsat frist andragerne, at der hersker betydelig tvivl med hensyn til den pågældende aftales tilladelighed, anses aftalen som fritaget fra forbudet for den forløbne tid og for de følgende tre år.

Da de aftaler, som er nødvendige for i tilfælde af en af Rådet konstateres krisesituation at reducere de forstyrrelser, der følger af transportmarkedets struktur, er af undtagelsesmæssig karakter, bør det bestemmes, at virksomheder, der ønsker at opnå godkendelse af en sådan aftale, skal anmelde denne hos Kommissionen. Kommissionens godkendelse vil først få virkning på det tidspunkt, hvor den gives. En sådan godkendelses gyldighedsperiode må ikke overskride tre år efter Rådets konstatering af krisesituationen, og fornyelsen af beslutningen skal være afhængig af, at Rådet påny konstaterer en krisesituation. I hvert tilfælde skal godkendelsen blive ugyldig senest seks måneder efter det tidspunkt, på hvilket Rådet har sat egnede foranstaltninger til sikring af stabiliteten på det af aftalen berørte transportmarked i kraft.

For at garantere en ensartet anvendelse af konkurrencereglerne for transporten inden for Fællesmarkedet er det nødvendigt at fastlægge de forskrifter, efter hvilke Kommissionen i snæver og stadig forbindelse med medlemsstaternes kompetente myndigheder kan træffe de til anvendelsen af disse konkurrenceregler fornødne foranstaltninger.

Til dette formål skal Kommissionen opnå medlemsstaternes kompetente myndigheders medvirken og desuden inden for hele Fællesmarkedets område disponere over beføjelse til at forlange oplysninger og foretage efterprøvnings, som er nødvendige for at finde frem til aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, der er forbudt i henhold til nærværende forordning, samt den i henhold til nærværende forordning forbudte urimelige udnyttelse af en dominerende stilling.

Såfremt der efter en medlemsstats anskuelse i en bestemt sag rejses principspørgsmål vedrørende den fælles transportpolitik, bør Rådet have mulighed for at efterprøve disse principspørgsmål. Det er rimeligt, at alle almene spørgsmål, der følger af anvendelsen af konkurrencepolitikken på transportområdet, kan

forelægges for Rådet. Med en sådan fremgangsmåde skal det sikres, at beslutningen om at anvende nærværende forordning i en bestemt sag først udstedes af Kommissionen efter Rådets efterprøvning af principspørgsmålene og under hensyntagen til de i den forbindelse udarbejdede generelle retningslinier.

Til opfyldelse af sin opgave: at drage omsorg for nærværende forordnings anvendelse, skal Kommissionen have ret til at rette henstillinger eller beslutninger til virksomheder eller virksomhedssammenslutninger med henblik på at bringe overtrædelser af forordningsbestemmelserne om forbud mod visse aftaler og vedtagelser og visse former for praksis til ophør.

Overholdelsen af de med nærværende forordning opstillede forbud og opfyldelsen af de pligter, som pålægges virksomhederne og virksomhedssammenslutningerne i anvendelse af nærværende forordning, skal kunne sikres gennem bøder og tvangsbøder.

Det er formålstjenligt at garantere de pågældende virksomheder ret til at fremkomme med udtalelser over for Kommissionen, at give tredjemænd, hvis interesser kan berøres af en beslutning, lejlighed til at udtale sig forinden samt at sikre en vidtgående offentliggørelse af de trufne beslutninger.

Det er rimeligt i henhold til traktatens artikel 172 at overdrage Domstolen en kompetence, som omfatter beføjelse til uindskrænket skønsefterprøvning, når der er tale om sådanne beslutninger, ved hvilke bøder eller tvangsbøder pålægges.

For at lette virksomhederne tilpasningen af de på datoen for nærværende forordnings offentliggøres i De europæiske Fællesskabers Tidende eksisterende aftaler, vedtagelser og den bestående samordnede praksis til den nye ordning forekommer det formålstjenligt, at det i nærværende forordning opstillede forbud først får virkning herfor efter seks måneders forløb.

Det anbefales, inden for en passende frist efter afslutningen af de samtaler, der føres med de tredjelande, der er medundertegnere af det reviderede Rhinsejladsdokument, at foretage de ændringer af forordningen i dens helhed, som kunne blive nødvendige under hensyntagen til de forpligtelser, der følger af det reviderede Rhinsejladsdokument.

Det er tilrådeligt at foretage de ændringer i forordningen, der i givet fald viser sig nødvendige efter de inden for tre år indvundne erfa-